

Nordatlantiska fördraget

Parterna i detta fördrag bekräftar sin tilltro till ändamålen och grundsatserna i Förenta Nationernas stadga och sin vilja att leva i fred med alla folk och alla regeringar.

Parterna är fast beslutna att trygga sina folks frihet, gemensamma arv och civilisation, vilka grundar sig på demokratiska principer, principen om den enskilda människans frihet och rättsstatsprincipen. De strävar efter att främja stabilitet och välfärd i den nordatlantiska regionen.

Parterna har föresatt sig att förena sina ansträngningar att upprätta ett kollektivt försvar och upprätthålla fred och säkerhet. De ingår därför detta Nordatlantiska fördrag:

Artikel 1

Parterna förbinder sig i enlighet med Förenta Nationernas stadga att lösa eventuella internationella tvister, i vilka de är parter, genom fredliga medel på ett sådant sätt att inte internationell fred och säkerhet eller rättvisa äventyras samt att i sina internationella förbindelser avhålla sig från hot om och bruk av maktmedel på ett sätt som är oförenligt med Förenta nationernas ändamål.

Artikel 2

Parterna ska bidra till den fortsatta utvecklingen av fredliga och vänskapliga internationella förbindelser genom att stärka sina fria institutioner, öka förståelsen för de principer som dessa institutioner bygger på och främja förutsättningarna för stabilitet och välfärd. De ska sträva efter att undanröja motsättningar i sin internationella ekonomiska politik, och de ska främja ekonomiskt samarbete mellan enskilda eller alla parter.

Artikel 3

För att effektivare uppnå målen för detta fördrag ska parterna, var för sig och tillsammans, genom kontinuerlig och effektiv egen beredskap och ömsesidigt bistånd, upprätthålla och utveckla sin individuella och kollektiva förmåga att försvara sig mot väpnade angrepp.

Artikel 4

Parterna ska samråda närhelst en part anser att någon parts territoriella integritet, politiska oberoende eller säkerhet hotas.

Artikel 5

Parterna är ense om att ett väpnat angrepp mot en eller flera av dem i Europa eller Nordamerika ska betraktas som ett angrepp mot dem alla, och följaktligen enas parterna om att om ett sådant väpnat angrepp inträffar, ska varje part utöva den rätt till individuellt eller kollektivt självförsvar som erkänns i artikel 51 i Förenta Nationernas stadga och bistå den angripna parten eller de angripna parterna genom att individuellt och tillsammans med de övriga parterna omedelbart vidta de åtgärder som den anser nödvändiga, inklusive bruk av vapenmakt, för att återställa och upprätthålla säkerheten i den nordatlantiska regionen.

Alla sådana väpnade angrepp och alla de åtgärder som vidtas med anledning av dem ska omedelbart inberättas till säkerhetsrådet. Sådana åtgärder ska avslutas när säkerhetsrådet har vidtagit nödvändiga åtgärder för att återställa och upprätthålla internationell fred och säkerhet.

Artikel 6¹

Vid tillämpning av artikel 5 ska ett väpnat angrepp mot en eller flera parter avse ett väpnat angrepp

- mot en parts territorium i Europa eller Nordamerika, mot Frankrikes departement i Algeriet², mot Turkiets territorium eller mot de öar i den nordatlantiska regionen norr om kräftans vändkrets som omfattas av en parts jurisdiktion,
- mot en parts styrkor, fartyg eller luftfartyg som befinner sig inom eller ovanför dessa territorier, i eller ovanför andra sådana områden i Europa där en parts ockupationstrupper var stationerade den dag då fördraget trädde i kraft, på eller ovanför Medelhavet eller i eller ovanför den nordatlantiska regionen norr om kräftans vändkrets.

Artikel 7

Detta fördrag inverkar inte, och ska inte anses på något sätt inverka, på de rättigheter och skyldigheter som de parter som är medlemmar i Förenta nationerna har enligt Förenta Nationernas stadga och inte heller på säkerhetsrådets huvudansvar för upprätthållandet av internationell fred och säkerhet.

Artikel 8

Varje part försäkrar att inga nu gällande internationella åtaganden mellan parten och någon annan part eller en tredje stat står i strid med bestämmelserna i detta fördrag, och förbinder sig att inte ingå några internationella åtaganden som står i strid med detta fördrag.

Artikel 9

¹ Definitionen av de territorier på vilka artikel 5 tillämpas ändrades genom artikel 2 i protokollet till Nordatlantiska fördraget om anslutningen av Grekland och Turkiet, som undertecknades den 22 oktober 1951.

² Nordatlantiska rådet meddelade den 16 januari 1963 att de relevanta bestämmelserna i detta fördrag sedan den 3 juli 1962 inte hade varit tillämpliga på Frankrikes tidigare departement i Algeriet.

Parterna inrättar härmed ett råd, i vilket varje part är företrädd och vars syfte är att behandla frågor som gäller verkställigheten av detta fördrag. Rådet ska organiseras så att det när som helst kan sammanträda utan dröjsmål. Rådet ska tillsätta de biträdande organ som anses nödvändiga; i synnerhet ska rådet utan dröjsmål tillsätta en försvarskommitté, som ska ge rekommendationer om åtgärder för verkställigheten av artiklarna 3 och 5.

Artikel 10

Parterna kan enligt enhällig överenskommelse bjuda in vilken som helst annan europeisk stat, som har förutsättningar att främja grundsatserna i detta fördrag och bidra till säkerheten i nordatlantiska regionen, att ansluta sig till detta fördrag. En stat som bjudits in på detta sätt kan bli part i fördraget genom att deponera sitt anslutningsinstrument hos Amerikas förenta staters regering. Amerikas förenta staters regering ska underrätta varje part om deponeringen av varje sådant anslutningsinstrument.

Artikel 11

Parterna ska ratificera detta fördrag och genomföra bestämmelserna i fördraget i enlighet med sina konstitutionella förfaranden. Ratifikationsinstrumenten ska så snart som möjligt deponeras hos Amerikas förenta staters regering, som ska notifiera alla övriga signatärer om varje deponering. Fördraget träder i kraft mellan de stater som har ratificerat det, när en majoritet av signatärerna, inklusive Belgien, Frankrike, Förenade kungariket, Förenta staterna, Kanada, Luxemburg och Nederländerna, har deponerat sina ratifikationsinstrument, och för övriga stater träder fördraget i kraft den dag då de deponerat sitt ratifikationsinstrument.⁽³⁾

Artikel 12

När fördraget har varit i kraft i tio år, eller när som helst därefter, ska parterna, om någon av dem begär det, föra förhandlingar för att se över fördraget, med beaktande av de faktorer som då påverkar freden och säkerheten i nordatlantiska regionen, inklusive utvecklingen av globala och regionala avtal enligt Förenta Nationernas stadga för upprätthållandet av internationell fred och säkerhet.

Artikel 13

När fördraget har varit i kraft i tjugo år kan en part upphöra att vara part ett år efter det att den har underrättat Amerikas förenta staters regering om uppsägningen av fördraget. Amerikas förenta staters regering ska underrätta de övriga parternas regeringar om deponeringen av varje meddelande om uppsägning.

Artikel 14

³ Fördraget trädde i kraft det 24 augusti 1949, efter att alla signatärstater hade deponerat sina ratifikationsinstrument.

Detta fördrag, vars texter på engelska och franska är lika giltiga, ska deponeras i Amerikas förenta staters regerings arkiv. Denna regering ska sända övriga signatärers regeringar bestyrkta kopior.